GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 129r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ad eā ut cunq; pungere desiderat. Et bene celestis illa dulce
do. cū breuis sit p hora designat. quē puerum cito. quē ēiam
si diu haberi in hac uita posset, ppt insatiabile quā generat
in corde hominis grām. breuis uideretur ē esset. Hinc isti bre
uissimā ēē dulcedinē. notat nob p IOHANNEM. factū ē
unq silentiū in celo quasi media hora. Ad hanc autē horā
nunq homo pungere potest. n p sepu formē spē sēā grām.
Q d mystice innuitur. eū puer submittit. Et dixerunt ei. Qa
heri hora septima reliquit eū febris. Q uicūq; p sepu formem
spē sēā grām uenire merui ad istā horā. hic a febre uere re
linquit. qa a febre uiciorū ē peccatorū purgatus in xpo u
uificat. ē optabili salutē animē suē redonat. Et quare di
cunt heri. Heri ēpōris ē pteritū. ē p hoc significat. qd ad
horā illā semp debent suspirare. ē ad hoc qd puerīt se ppa
rare. ē ut ut meritū uenat optare ē orare. Cognouit aūt pat
qua illa hora erat. in qua dixit ei filius uuus uiuit. ē credidit
ipse ē domus eius tota. Iā q primo regulus. deinde homo dice
bat. tertio nē pat nominat. De uiuis enim ad sūma ēscendit.
ē qui primo uix ad aliqd opus bonū se ipsū potuit regere.
paulatim pficiens factus ē homo ad imaginē ē similitudinē
dei reformatus. primodū ū pais nōm uiri sortit. qua si uniq
horā istā cognouit in qua dixit ei ihc filius tuus uiuit. id ē si
uere quantū hic possibile ē q suauis sit dns degustauit.
pat aliorū merito dici ē ēē potuit. qua ñ solū sibi s; ē alīis
pdesse ualebit. Et credidit ipse ac domus eius tota. Credit. eū
se ipsū ē omis sensus suos deo soli cōmittit. ē ei soli deseruit.
orans ē optans. quatenus hoc illius dulcedini meritū aliqndo
admitti possit interim donec illo puenat. ubi dulcedi
ni sempiterne momentū non ponitur. aut ulla transit
sine dulcedine hora. s; ineffabilis suauitatis ei na pseuerat